

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

forbundet med at sikre Kysten Vest for Skagen Havn, hvor Forholdene i denne Heseende svarer til Forholdene her, og som har givet Anledning til Strid mellem Byraadet og Staten.

Som jeg allerede har nævnt, havde det tekniske Udvalg fremsat et Forslag, Forslag III, til et Anlæg umiddelbart Syd for Agger, hvor Adgangen til Limfjorden er lige saa nem, som den er gennem Ferring Sø, og hvor Bundforholdene menes at være tilfredsstillende, og saafremt man skal flytte bort fra Thyborøn, bør dette Forslag ved Agger langt foretrækkes, da Tilsandingsfaren her er minimal og der her bor en ikke ubetydelig Fiskerbefolkning. Som bekendt var der dog ingen i Kommissionen, der interesserede sig for dette Forslag, og saa meget mindre bør derfor Ingeniør Pedersens Forslag gennemføres.

Ingeniøren mener at kunne spare nogle Beløb ved at lukke Thyborøn Kanal uden for Thyborøn Havn, saaledes at denne bevares som en Limfjordshavn. Dette Forslag maa imidlertid anses som ganske utilraadeligt, da ingen sagkyndige, der kender Forholdene ved Thyborøn, vil gaa ind for den Tanke at bygge en Dæmning i Kanalens Munding, ligesom det næppe vil være muligt at faa nogen Entreprenør til at paatage sig at udføre en saadan Lukning af Kanalen.

Endelig skal jeg bemærke, at Gennemførelsen af Ingeniør Pedersens Forslag vil medføre Ferskvandstilstand i Limfjorden, hvilket vil være uheldigt for Fjordfiskeriet.

Ingeniør Pedersen mener, at hans Projekt vil kunne gennemføres for ca. 25 Mill. Kr.; men Vandbygningsdirektøren har rent løseligt anslaaet det til en Udgift af samme Størrelse som Kommissionens Forslag II, det vil sige godt 60 Mill. Kr.; og som jeg senere skal komme tilbage til, er dette Skøn blevet bekræftet, idet Ingeniørens Projekt paa ny er blevet fremsat af et af de i den senere stedfundne Ingeniørkonkurrence deltagende Firmaer og denne Gang med den væsentligt højere Overslagssum.

Paa Grund af det saaledes foreliggende mener jeg, at der maa ses bort fra Gennemførelse af Ingeniør Pedersens Forslag.

Det blev under Forhandlingerne i Rigsdagen, første Gang Lovforslaget fremsattes, bemærket, at man efter den Særudtalelse, Distriktsingeniør Bondesen havde afgivet i teknisk Udvalgs 2den Betænkning, maatte forvente, at man vilde kunne holde aabent ved Thyborøn alene ved Bygning af de 2 Moler, der indgaar i Forslag II, og dette er senere Gang paa Gang nævnt i Pressen

og f. Eks. sidst fremsat under Thyborøn-fiskernes Protestmøde i Odd Fellowpalæet saavel fra Fiskernes som fra Limfjordsbyernes Side. Jeg nødsages her til at pointere, at dette maa skyldes en Misforstaaelse. Som det fremgaar af Betænkningen, er hele Spørgsmaalet om den truende Udvikling rejst i 1935 af Distriktsingeniør Bondesen, der paa det Tidspunkt havde været 15 Aar ved Kystsikringen, og den af det tekniske Udvalg i 1937 afgivne Betænkning, i hvilken fremsattes en motiveret Udtalelse om Umuligheden af at bevare den bestaaende Tilstand, er enstemmigt vedtaget og giver Bondesen fuldt ud Medhold i hans Anskuelse. Ved Afgivelsen af det tekniske Underudvalgs Besvarelse i Juli 1941 fandt Bondesens Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger om Muligheden for at bevare den aabne Kanal. Som det vil fremgaa af Flertallets Modbemærkninger, er Forhistorien til dette, at Bondesen i Maj 1941 i Udvalget fremsatte Forslag om at begynde helt forfra og foretage nye omfattende Undersøgelser, derunder ogsaa med Hensyn til Gennemskæringer andre Steder paa Tangerne.

Da Ministeren pressede stærkt paa for at faa Kommissionsarbejdet bragt til Afslutning, og da det tekniske Udvalg allerede da havde arbejdet i i alt over 5 Aar med Spørgsmaalet, var det ganske ugørligt og efter Flertallets Mening hensigtsløst at begynde forfra, men det blev over for Bondesen antydnet, at man ved Frembygningen af Molerne i Forslag II *maaske* kunde vinde Erfaring for, at Udviklingen blev gunstigere, end man turde vente, og man kunde da muligvis spare Sluserne. Dette turde Flertallet imidlertid ikke udtale nogen direkte Forhaabning om, idet der ikke var sket noget som helst, der kunde ændre de Forudsætninger, under hvilke Udvalget i sin Tid enstemmigt havde udtalt, at det ikke vilde være muligt at nøjes med at bygge de to Moler. Det er denne Modbemærkning, Bondesen har taget op og gjort til sin. Ved Spørgsmaalets Behandling her i Rigsdagen i Samlingen 1942—43 henviste flere af Medlemmerne til Bondesens „Forslag“, og dette gav Anledning til, at Vandbygningsdirektøren bad Distriktsingeniør Bondesen fremsende sit Forslag, men hertil svarede Bondesen, at han ikke havde noget Forslag. Han udtalte, at han fremdeles *delte* den Tvivl der raadede med Hensyn til Virkningen af de Værker, med hvilke en aaben Kanal kan søges stabiliseret, og hans Mindretalsudtalelse var kun Udtryk for, at han ansaa det betydningsfuldt *om muligt* at skaffe